

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 11C/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315201295
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5315201295.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd ČADCA v spore žalobcu C. C., bytom Č., A. Y. Č.. XXXX, podnikajúci pod obchodným menom Miloš Majchrák - BISTRO SATELIT, miesto podnikania Čadca, Sládkovičova 2013, IČO: 10 974 113, právne zast. Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01, Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanému Mesto Čadca, Námestie slobody 30, 022 01 Čadca, IČO: 00 313 971, zast. primátorom W.. C. N., žalovaný právne zast. JUDr. Michaelou Poláčkovou, LL.M., advokátska kancelária, Palárikova 88, 022 01 Čadca, IČO: 42 071 828, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry v Čadci, o žalobe žalobcu na náhradu škody a o vzájomnej žalobe žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

III. W.. C. N., nar. X.X.XXXX, O. Č.. XXXX, Č., **m á** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

IV. Súd konanie o vzájomnej žalobe žalobcu v časti vyslovenia neplatnosti Dohody o urovaní zo dňa 10.7.2008 a v nej obsiahnutej kúpnej, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom, odborom katastrálnym dňa 11.8.2008 pod č. V 2335/2008, **z a s t a v u j e** .

V. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému sumu 199.163,51 Eur, sumu 17.733,22 Eur, sumu 200.619,83 Eur, v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žiadna strana sporu **n e m á** nárok na náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v doručenej žalobe súdu 1.3.2005 sa domáhal voči označenému žalovanému náhrady škody vo výške 29.484.000,- Sk (978.689,50 Eur) s 9%-ným úrokom z omeškania od doručenia žaloby žalovanému a náhrady trov konania. Žalobca poukázal na to, že uzatvoril spoločne s I. I. a žalovaným 15.12.2001 (zrejme preklep) Nájomnú zmluvu predmetom ktorej boli parcely KN C č. XXX, KN C č. XXX, KN C č. X a KN C č. X všetky parcely o celkovej výmere 2839 m² na obdobie od 1.1.2004 do 31.12.2030. V ČL. II nájomnej zmluvy bolo dohodnuté, že časť parciel o výmere 1039 m² majú právo užívať už v období od 1.1.2003 do 31.12.2003, pretože zvyšnú časť parciel o výmere 1800 m² mala prenajatú fi P. - I. P. do 31.12.2003 na základe nájomnej zmluvy o dočasnom užívaní pozemku zo dňa 4.5.1994, vrátane jej dodatku č. 1 zo dňa 25.9.1998. Účelom nájmu bolo prevádzkovanie trhových stolov, drobných stavieb do výmery 25m², záchytného parkoviska, WC a s tým súvisiacich služieb. Na pozemkoch malo byť prenajatých 24 drobných stavieb o výmere do 25 m² a 28 trhových stánkov. Nájomníčka v rade 2) I. I. podaním zo dňa 5.1.2004 odstúpila od nájomnej zmluvy, v dôsledku čoho jediným nájomcom zostal

žalobca. Žalovaný dal fi. P. 17.4.2002 výpoveď, ktorá bola rozhodnutím súdu z 9.12.2003 vyhlásená za neplatnú. Žalovaný znemožnil žalobcovi užívať riadne predmet nájmu podľa nájomnej zmluvy zo dňa 05.12.2001. Žalovaný podal voči žalobcovi žalobu o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy uzavretej 05.12.2001 ktorej žalobe vyhovel súd rozsudkom zo dňa 28.9.2004 v konaní 6C/177/2003 a určil, že zmluva je neplatná. Dôvodom neplatnosti bola neplatná výpoveď daná fi. P. Nárok v tomto spore si žalobca uplatnil s odôvodnením podľa § 420, § 442 OZ pri matematickom výpočte 28 stánkov x nájomné 12000,- Sk ročne= 336.000,- Sk, za obdobie od 1.1.2004 do 31.12.2030 v sume 301.135,23 € (9.072.000,- Sk), za 24 drobných stavieb do 25 m² je nájomné 30000,- Sk ročne za obdobie od 1.1.2004 do 31.12.2030 v sume 645.289,78 € (19.440.000,- Sk).

2. Na preukázanie tvrdení predložil žalobca k podanej žalobe prostredníctvom právneho zástupcu nájomnú zmluvu zo dňa 5.12.2001, nákres polohy stánkov a drobných stavieb, oznámenie I. I. zo dňa 5.1.2004 o odstúpení od zmluvy, kópiu rozsudku KS Žilina 23Co/303/2003 zo dňa 9.12.2003, ktorým bol zmenený rozsudok OS Čadca a určené, že výpoveď daná žalobcom I. P. je neplatná, rozsudok OS Čadca 6C/177/2003 zo dňa 28.9.2004 ktorým súd vyslovil, že nájomná zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 5.12.2001 o nájme pozemkov KN C XXX, KN C XXX a KN C X je neplatná. Okrem týchto listín predložil zmluvy o nájme uzatvorené medzi žalobcom ako prenajímateľom a inými nájomcami (preukazujúce hradenie nájomného).

3. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu 27.6.2005 (č.l. 40 a nasl.) uviedol, že s predchádzajúcim nájomcom p. P. bola uzatvorená 25.9.1998 Nájomná zmluva a predtým 4.5.1994 bola uzatvorená Dohoda o dočasnom užívaní pozemku. Tvrdenia žalobcu v podanej žalobe o Dodatku č. 1 k nájomnej zmluve je nepravdivé. Predmetom zmluvy bol nájom časti priestranstva o výmere 977 m² na dobu neurčitú. Predmetom dohody bola časť tržnice a parkoviska o výmere 1800 m², nájom bol uzatvorený na dobu určitú do 31.12.2003. So žalobcom došlo k neštandardnému uzatvoreniu nájomnej zmluvy. O tom, že nájomná zmluva s p. P. je a že trvá zmluvný vzťah žalobca vedel. Zmluvu vyhotovila strana žalobcu a podpísal ju zastupujúci primátor bez konzultácie s príslušnými pracovníkmi. Nepovažovali za správne a etické, aby sa na uzatvorenie žalobca odvolával, pokiaľ bola podpísaná v posledný deň funkcie zastupujúceho primátora. Vyčíslenie škody je neúmerne a nadsadené, žalobca nerozlišuje zisk, pričom ťažko predpokladať, že by dosiahol ním uvedený zisk, keď podľa ním doručených zmlúv dosahoval príjem cca 200 tis. Sk. Žalovaný si nie je vedomý žiadneho zavinenia. Na preukázanie tvrdení pripojil žalovaný podanie adresované k sp. zn. 6C/177/2003 zo dňa 6.2.2004 v ktorom bolo uvedené, že zaužívaný postup dodržaný nebol, nájom nebol prerokovaný v dislokačnej komisii, oddelenie vnútornej správy zmluvu nepripravilo a právne oddelenie ju neposúdilo, zrejme bola pripravená stranou sporu a predložená bývalému štatutárovi na podpis. Nájomná zmluva zo dňa 25.9.1998 bola uzatvorená na dobu neurčitú s výpovednou lehotou 3 mesiace k 1.1. bežného kalendárneho roka medzi C. Č. a P.G. G.. P. I. na parcely CKN XXX, XXX, XXX o celkovej výmere 977 m². Dohodou o dočasnom užívaní pozemku uzatvorenou medzi Mestom Čadca a fi. P. boli dané do dočasného užívania parcely č. KN XXX, XXX S. X o výmere 1800 m². Dohoda bola uzatvorená na dobu určitú do 31.12.2003.

5. Počnúc dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom na to, že v danom konaní súd postupuje podľa nového procesného kódexu (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), súd prispôbil terminológiu novej právnej úprave, ktorá reguluje civilné sporové konanie.

6. Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom strán sporu, nimi navrhnutých svedkov, listinnými dôkazmi z ktorých mal súd ustálený tento skutkový stav:

7. Žalobca vo výpovedi uviedol, že on nemal žiadnu účasť na neplatnom skončení nájmu s fi. P., štandardne postupoval pri uzatvorení nájomnej zmluvy a spôsob využitia priestorov bol predmetom rokovania so žalovaným, iný účel užívania nebol. Od 1.1.2004 nakrátko začal vykonávať túto činnosť,

avšak po vyslovení a podaní žaloby o neplatnosť boli potencionálni nájomcovia informovaní, aby sním zmluvu neuzatvárali, lebo i tak bude vyhlásená za neplatnú.

8. Svedok W.. I. G. (v čase výpovede primátor mesta) sa vyjadril, že zmluva bola uzatvorená v čase, keď sa bývalá primátorka S. C. vzdala funkcie a zastupoval ju zástupca B. Š.. Zmluva bola uzatváraná v čase, kedy ešte trval nájomný vzťah s p. P.O. P., táto mala dobehnúť. Zmluva nebola uzatváraná štandardne. Zmluva mala byť konzultovaná s mestskou radou a mestským zastupiteľstvom (zmluva nad 5 rokov) a neštandardne bolo prerokované i nájomné, dovtedy bolo 100.000,- Sk so žalobcom bolo dojednané nižšie 80.000,- Sk. Podľa územného plánu Mesta Č.S. bolo toto miesto plánované na zástavbu. Neplatnosť zmluvy bola vyvolaná po tom, ako jednotliví nájomníci chodili podávať sťažnosti, lebo nevedeli komu majú platiť. Žalobca proti rozsudku odvolanie nepodal a súhlasil s týmto rozhodnutím.

9. Svedkovia v spore vypočutí na návrh žalobcu C. C.M., G. C., W. I. Y. vypovedali v prospech žalobcu, zhodne uviedli, že mali záujem vykonávať činnosť na prenajatých pozemkoch žalobcu, na týchto chceli realizovať svoje podnikateľské záujmy - predajňa elektro, videopožičovňa.

10. Svedok B. Š. (pozn. súdu osoba štatutára žalovaného v tom čase podpisujúca nájomnú zmluvu so žalobcom) uviedol, že v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy so žalobcom on bol zastupujúcim primátorom mesta Č.. Vedel presne o ktoré pozemky ide, išlo o priestory o ktoré bol veľký záujem od investorov a záujemcov a mal on záujem, aby mesto o tento priestor neprišlo. Prenajatie priestorov žalobcovi považoval za najlepšie riešenie v tomto období, mal vedomosť, že tam existoval aj zmluva s p. P., ktorá sa týkala časti tejto nehnuteľnosti; pri preverovaní nezistil, že by bola táto v rozpore so zákonom a zámerne nedal túto zmluvu na prerokovanie do zastupiteľstva z dôvodov, že mal vedomosť o tom, že niektorých poslanci chceli pretlačiť predaj týchto priestorov, proti čomu bol on zásadne proti. Z titulu svojej funkcie mohol on sám túto zmluvu podpísať, považoval ju za výhodnú a výška nájomného bola v prospech mesta. K uzatvoreniu zmluvy na 30 rokov ho viedli skúsenosti nielen z blízkeho podnikateľského okolia ale aj vôbec zo širšieho, pretože prenajímať takéto nehnuteľnosti na jeden dva až päť rokov sa prenajímateľovi nikdy nevyplácajú. Pozemky chcel zachovať pre mesto preto to neriešil s mestským zastupiteľstvom. V rámci výpovede svedok uviedol, že zmluvu nedával ani na posúdenie právneho oddeleniu, aby sa to nedostalo k poslancom.

11. Svedkyňa I. I. sa nevedela vyjadriť k okolnostiam podpisu zmluvy. Uviedla však, že po veľmi krátkej dobe - po niekoľkých mesiacoch, jej prišiel list z mesta v ktorom bolo napísané, že sa na týchto priestoroch plánuje výstavba. A preto skončila skôr, ako začala s touto činnosťou.

12. Prvýkrát vo veci samej rozhodol súd rozsudkom v pôvodne evidovanom spise pod č.k. 10C/38/2005-98 zo dňa 31.10.2006, ktorým zamietol nárok žalobcu v časti 324.000,- Sk (v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.1.2007 nakoľko nebolo podané odvolanie zo strany žalobcu) a vo zvyšnej časti vyhovel žalobe žalobcu, keď uložil povinnosť žalovanému uhradiť v prospech žalobcu sumu 29.160.000,- Sk s 9% úrokom z omeškania od 26.5.2005 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 363295,- Sk v prospech právneho zástupcu I.. E.. Rozhodnutie bolo zmenené Krajským súdom v Žiline rozsudkom sp. zn. 9Co/25/2007 zo dňa 17.9.2007 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba istinu v sume 29.160.000,- Sk (bez úroku z omeškania) a vo zvyšku zostal rozsudok nedotknutý. V ostatných častiach rozsudok bol potvrdený. V dôsledku mimoriadneho opravného prostriedku /mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora/ uznesením NS SR sp. zn. 4 M Cdo 23/2008 zo dňa 21.12.2009 (č.l. 202 a nasl. spisu) došlo k zrušeniu rozsudkov tak Okresného súdu Čadca ako i Krajského súdu Žilina (okrem zamietajúcej časti) a vec v rozsahu zrušenia bola vrátená na ďalšie konanie. V odôvodnení súd konštatoval, že pokiaľ zavinené protiprávne spôsobenie neplatnosti nájomnej zmluvy žalovaným malo spočívať v neplatnej výpovedi z nájmu, ktorú dal žalovaný skoršiemu nájomcovi I. P., potom zodpovednosť žalovaného za škodu v zmysle § 42 v spojení s ust. § 420 OZ neprichádza do úvahy. Konanie žalovaného nemohlo spôsobiť neplatnosť nájomnej zmluvy. Ako budúca udalosť nemohla byť príčinou neplatnosti t.j. vadnosti zmluvy už v čase minulom, t.j. v čase, keď malo dôjsť k jej uzavretiu. V prípade nájmu je však prípadná nespôsobilosť (nielen faktická ale i právna) predmetu nájmu na dohodnuté užívanie výslovne riešená v ust. § 664 OZ. Súd dal do pozornosti okrem iného i skúmanie podmienky vedomosti žalobcu o nájme iného subjektu. Vedomosť jednej zmluvnej strany o neplatnosti zmluvy (resp. o dôvode neplatnosti) vylučuje zodpovednosť druhej zmluvnej strany za škodu spôsobenú neplatnosťou tohto právneho úkonu. Toto je možné vyvodiť i z analogického použitia ust. § 268 veta

prvá Obch. Zákonníka, podľa ktorého kto spôsobil neplatnosť právneho úkonu je povinný nahradiť škodu osobe, ktorej bol právny úkon určený, ibaže táto osoba o neplatnosti právneho úkonu vedela. V danej veci boli rozhodnutia zrušené i pre nedostatočné zistenie skutkového stavu.

13. V podaní doručenom súdu 24.6.2010 vstúpil do konania W. C. N. ako vedľajší účastník, ktorý v návrhu poukázal na to, že je poslanec mestského zastupiteľstva mesta Čadca a bol aj podávateľom návrhu na podanie mimoriadneho dovolania. Má záujem na výsledku sporu, aby mesto neplatilo žiadne prostriedky. Návrh bol doručený obom stranám sporu, čo bolo preukázané z pripojených poštových doručeníek a voči návrhu na vstup vedľajšieho účastníka (t.č. označenie intervenienta) neboli vznesené námietky; Ing. C. N. vznášal procesné návrhu prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu na vykonanie dokazovania, okrem iných i výsluch svedkov Š., I., P., N.Á., G., vo veci aktívne vystupoval i v rámci odvolacieho konania a to podaním odvolania. V podaní doručenom súdu 20.10.2015 podal návrh na vylúčenie z konania, čo odôvodňoval tým, že už v danej veci vystupuje ako primátor Mesta Čadca (žalovaného) a doposiaľ presadzoval a chránil záujmy iba ako poslanec mestského zastupiteľstva. Žiadal, aby súd s ním ďalej ako vedľajším účastníkom nekonal (č.l. 688 spisu). V podaní doručenom súdu urgoval rozhodnutie a uplatnil si nárok na náhradu trov v celkovej sume 11.028,17 €. O vystúpení rozhodol súd bezprostredne na pojednávaní nasledujúcom po doručení návrhu a to uznesením zo dňa 29.10.2015 (č.l. 800 spisu), ktoré uznesenie písomne dodatočne vypracoval a dal doručiť v tom čase účastníkom konania/ich právnym zástupcom, nakoľko nejde o uznesenie o vedení konania a z obsahu zápisnice bolo preukázané, že na pojednávaní, kde došlo k vyhláseniu rozhodnutia nebol prítomný ani právny zástupca.

14. V priebehu sporu do konania vstúpil podľa § 35 ods. 2 písm. j) OSP prokurátor (č.l. 808 spisu).

15. V podaní doručenom súdu 14.9.2010 uplatnil žalovaný podľa ust. § 97 OSP voči žalobcovi vzájomný návrh. Poukázal na to, že v záujme toho, aby mestu nevznikli ďalšie trovy konania pri uplatňovaní nároku žalobcom vo forme exekúcie, bola dňa 10.7.2008 na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva zo dňa 27.6.2008 uzatvorená dohoda o urovnaní. Základnou okolnosťou bola existencia vykonateľných povinností vyplývajúcich z právoplatných a vykonateľných rozhodnutí. Cieľom bolo zmiernenie povinnosti uložených rozsudkami a predídenie exekúcií. Na základe dohody o urovnaní žalovaný zaplatil žalovanému 199.163,51 € na účet a trovy právneho zastúpenia 17.733,22 € na účet právneho zástupcu žalobcu. Zvyšok sumy 768.771,16 € bol nahradený novým záväzkom a to predajom mestských pozemkov za cenu podľa znaleckých posudkov v sume 200.619,83 €, pričom kúpna zmluva je súčasťou dohody o urovnaní a vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 11.8.2008 pod č. V 2335/2008. Vzhľadom na rozhodnutie NS SR v ktorom konštatoval, že žalobca nemá nárok na náhradu škody mesto plnilo osobe, ktorá na plnenie nemala nárok, dohoda je neplatná v celom rozsahu, nenapĺňa podmienky § 585 ods. 1 OZ a preto v rozsahu plnenia sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, § 456, 457, 458 ods. 1 OZ.

16. Na preukázanie tvrdení súčasťou vzájomného návrhu bol i doklad o zaplatení finančných prostriedkov žalobcovi a právnemu zástupcovi, rovnako tak i kópia dohody o urovnaní, uznesenie zasadnutia mestského zastupiteľstva zo dňa 27.6.2008 číslo 68/2008. V rámci riadnej špecifikácie právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní konanom 19.11.2015 špecifikovala a upresnila petit žaloby (vzájomnej) a predmetom sa tak stal nárok žalovaného v rozsahu, aby súd určil, že dohoda o urovnaní uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom zo dňa 10.7.2008 a kúpna zmluva v nej obsiahnutá, ktorej vklad bol Správou katastra v Čadci povolený dňa 11.8.2008 pod V 2335/2008, sú neplatné právne úkony; a žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 199.163,51 Eur (6.000.000,- Sk), ďalej sumu 17.733,22 Eur (534.231,- Sk) a sumu 200.619,83 Eur (6.043.873,- Sk) a nahradiť trovy konania (zápisnica č.l. 858 spisu).

17. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu 16.9.2010 (č.l. 269 spisu) vzal podanú žalobu späť v celom rozsahu, čo odôvodnil tým, že účastníci uzatvorili dohodu o urovnaní 10.7.2008, záväzok žalovaného teda nahradili touto dohodou a žiadal, aby súd konanie zastavil. Vo vzťahu k vzájomnému návrhu žalovaného uviedol, že žalovaný tvrdil, že v čase uzatvorenia dohody neexistovali medzi stranami sporné otázky, nakoľko tieto boli vyriešené rozsudkami Okresného súdu Čadca a Krajského súdu Žilina. V prípade urovnania podľa § 585 a nasl. OZ ide o dohodu, ktorou účastníci určitého záväzkového právneho vzťahu upravujú vzájomné rozpory tým, že sporné práva nahradia právami novými. Týmto účastníci sledujú cieľ predísť zbytočnom a často aj značným nákladom sporu. Účelom

urovnania je odstrániť spornosť, ktorá vzniká tým, či boli napríklad splnené všetky predpoklady vzniku alebo zániku určitého práva, spornosť týkajúcu sa výšky pohľadávky, jej splatnosti, úrokov a spôsobu a čase plnenia a podobne. Urovaním namiesto pôvodného a sporného záväzkového právneho vzťahu vzniká nový záväzkový právny vzťah. Právne dôsledky uzavretej dohody o urovaní spočívajú v tom, že doterajší záväzok zanikol a nahradil sa novým záväzkom, ktorý vyplynul z urovnania. Urovanie dojednané dobromyseľne nestráca platnosť a to ani v prípade, že dodatočne vyjde najavo, že niektorá zo strán dohodnuté právo v čas urovnania nemala v takom rozsahu, ako bolo upravené v dohode o urovaní. Pozemky, ktoré boli predmetom urovnania už nie sú vo vlastníctve žalobcu, nie je možné z jeho strany tieto pozemky vydať. Žiadal, aby súd podaný vzájomný návrh/žalobu žalovaného zamietol.

18. Po doplnení dokazovania súd opätovne rozhodol v poradí druhým rozsudkom č.k. 8C/31/2010-316 zo dňa 23.8.2010 (spisová značka pridelená po rušení rozhodnutia NS SR) v ktorom konanie o žalobe žalobcu pre späťvzatie žaloby zastavil, vzájomnú žalobu žalovaného zamietol a uložil žalovanému nahradiť trovy konania žalobcovi na účet právneho zástupcu v sume 5.981,08 eur. V dôsledku podaných odvolaní - žalovaného ako i intervenienta, po predložení spisu Krajský súd v Žiline rozhodnutie prvostupňového súdu - rozsudok zo dňa 23.8.2010 v častiach napadnutých odvolaniami žalovaného ako i vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (intervenienta) potvrdil rozsudkom č. k. 5Co/309/2011-547 zo dňa 24.10.2011 a uložil žalovanému ako vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania v sume 1.516,73 € na účet právneho zástupcu žalobcu. Voči rozhodnutiu súdu druhého stupňa bolo podané dovolanie žalovaným na podklade ktorého uznesením Najvyšší súd SR sp. zn. 6Cdo/313/2012 zo dňa 28.1.2015 rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.10.2011 a rozsudok OS Čadca z 23.9.2010 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Čadca na ďalšie konanie.

19. Po vyriešení námietky zaujatosti voči v tom čase konajúcej zákonnej sudkyňi, po poskytnutí primeranej lehoty na mimosúdne vyriešenie sporu (na žiadosť strán spor) súd vo veci opätovne rozhodol v poradí tretím rozsudkom dňa 26.11.2015 (č.l. 883 spisu) ktorým vzájomný návrh žalovaného zamietol, konania o žalobe žalobcu zastavil a uložil povinnosť žalovanému uhradiť v prospech žalobcu trovy konania. Voči rozsudku bolo opätovne podané odvolanie a to nielen žalovaným ale i prokurátorom, na podklade ktorých odvolaní došlo k opätovnému zrušeniu rozhodnutia a vrátení veci súdu na ďalšie konania uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 5Co/81/2016-992 v rámci ktorého bolo súčasne rozhodnuté (výrok II.) o zrušení uznesenia, ktorým súd zamietol návrh na prerušenie konania. V odôvodnení súd vyššieho stupňa konštatoval, že pokiaľ ide o právny záver súdu prvej inštancie, že zmluva o urovaní uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je platným právnym úkonom uzatvoreným v zmysle ust. § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka, je v rozpore s právnym názorom NS SR, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že čo sa týka dohody o urovaní uzatvorenej dňa 10.7.2008 medzi odporcom a navrhovateľom, nešlo o dohodu o urovaní upravenú v ust. § 585 až § 587 Občianskeho zákonníka, nakoľko táto nebola a ani nemohla byť uzatvorená za účelom úpravy práv medzi účastníkmi sporných alebo pochybných, pretože v čase jej uzavretia spornosť nároku uplatneného žalobou, bola odstránená právoplatnými rozsudkami, a preto pre rozpor so zákonom bolo potrebné ju považovať za neplatnú. Vychádzajúc z jej obsahu a z okolností, za ktorých bola uzavretá, ide o dohodu uzatvorenú jednak v zmysle ust. § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jednak v zmysle ust. § 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak podmienkou platnosti oboch týchto dohôd je existencia pôvodného záväzku, teda záväzku vyplývajúceho zo zodpovednosti žalovaného za škodu. V prípade, ak by takýto záväzok vôbec nevznikol, boli by obe tieto dohody neplatné a plnenie prijaté navrhovateľom (žalobcom) by bolo bezdôvodným obohatením. Pokiaľ došlo k zrušeniu uznesenia, ktorým súd rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania vo vzťahu k tomuto súd uvádza, že žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne v danom prípade preukázateľne v rámci svojich prednesov po rozhodnutí súdom vyššieho stupňa potvrdil, že na návrhu (prerušení) netrvá a nežiada o ňom konať, súd preto v rámci konania a rozhodovania sa zameril po vyriešení tejto procesnej otázky na rozhodnutie vo veci samej s poukazom na opakované zrušenie veci a nastolenie právnej istoty v danom spore, ktorý spor preukázateľne trvá od roku 2005, pričom súd v rámci dokazovania vychádzal z dôkazov vykonaných doposiaľ, iné dôkazy po zrušení veci súdom vyššieho stupňa produkované v rámci uplatnenia koncentračnej zásady stranami sporu neboli (pozn. dôkaz o vyplatení peňažného plnenia bol navrhnutý duplicitne - už bol súčasťou spisu), v prevažnej väčšine všetkých podaní právnych zástupcov strán sporu išlo o ich právnú argumentáciu tej ktorej strany a o dôvodoch, pre ktoré má súd vyhovieť návrhu u žalobcu na zastavenie konania u žalovaného na vyhovieť vzájomnej žalobe a rozhodnutie o vydaní bezdôvodného obohatenia a vzájomných nárokov na náhradu trov konania.

20. Pokiaľ právna zástupkyňa žalovaného v rámci pojednávania konaného 29.10.2019 predložila písomne procesné návrhy, ktoré súd doručil na pojednávani protistrane, obsahom ktorých bol návrh žalovaného na spojenie vecí s vecou vedenou pod sp. zn. 5C/324/2015, návrh na vstup do sporu W.. C. N. ako intervenienta, návrh na pripustenie zmeny žaloby (písomné podanie č.l. 1129 - 1132 spisu), súd tieto jej procesné návrhu neakceptoval, všetky tieto boli zamietnuté (viď vypracovanie písomného odôvodnenia vyhláseného uznesenia zo dňa 29.10.2019) . V rámci tohto uznesenia súd procesne rozhodol i o späťvzati žaloby žalobcom, ktoré nepripustil a preto v nadväznosti na CSP konal vo veci o pôvodnej žalobe žalobcu (so zohľadnením čiastočného zamietnutia žaloby) a vzájomnej žalobe žalovaného (v zmysle naposledy pripustenej úpravy na pojednávani konanom dňa 19.11.2015 do zápisnice č.l. 858 spisu).

21. Právny zástupca žalobcu okrem rozsiahlej právnej argumentácie či už v písomnej podobe, ale v rámci ústnych prednesoch na pojednávaniach uviedol, že pokiaľ Najvyšší súd SR rozhodoval, nevychádzal z ustálenej judikatúry súdov v danom období a v danom čase. Poukázal na stranu 11) rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktorý v danej veci vyslovil právny názor, pričom toto je v rozpore s Čl. 2/, ods. 2 Civilného sporového poriadku. Nie je dôvod na to, aby sa súd odklonil od ustálenej rozhodovacej činnosti a od rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít. Poukázal pritom na rozhodnutia 33Odo/1688/2005, 33Odo/642/2003, 29Odo/415/2001, 26Odo/9/2006, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Obdo/15/2010, 3MCdo/13/2009. Z judikatúry vyplýva jednoznačne, že ide o platný právny úkon. Vo vzťahu k premlčaniu poukazuje opätovne taktiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý túto skutočnosť a tieto otázky riešili. Poukazuje na rozhodnutia 28Cdo/1065/2012, 28Cdo/658/2011 a 25Cdo/2251/1999 a na uplynutie subjektívnej dvojročnej lehoty, pričom poukazuje na to, kedy bola daná čiastka plnená a uplynutie takejto lehoty, teda má za to, že ten nárok premlčaný je. Žaloba voči žalovanému a jeho nárok bol urovnaný dohodou o urovaní zo dňa 10.7.2008. S poukazom na konštantnú judikatúru súdov bývalej Československej republiky, súčasne Českej republiky, Slovenskej republiky, je zjavné, že dohoda o urovaní je platným právnym úkonom a následne nadväzujúca kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá medzi stranami sporu, pričom pokiaľ Najvyšší súd v tejto veci rozhodoval, je zjavné, že Najvyšší súd rozhodoval ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, kde nebola implementácia rozhodnutí najvyšších súdnych autorít do priameho rozhodovania súdov. Vzhľadom na zmenu procesného predpisu, ktorý je všeobecne záväzným právnym predpisom Civilný sporový poriadok Čl. 2 ods. 2 CSP priamo ukladá súdom Slovenskej republiky implementovať do rozhodovacej činnosti rozhodnutie najvyšších súdnych autorít. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu nijako nevyplýva, na základe akých úvah došlo pomerne radikálnej zmene judikatúry pri posudzovaní otázky nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vydržaním a to v porovnaní so skoršou judikatúrou. Tento prípad presne sa rieši teraz aj v danom konaní, kde je tu ustálená judikatúra, neexistuje žiadne rozhodnutia, čo nepredložila ani žalovaná strana. Najvyšší súd bližšie neodôvodňuje, prečo sa odkláňa od tej ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít a len v krátkosti vlastne zaujal takýto právny názor. V záujme dodržania zákona Civilného sporového poriadku a hmotnoprávných predpisov ustanovenia § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka mal by vo svojom rozhodovaní prihliadať na ustálenú judikatúru, nakoľko pre rozhodnutie súdu je vyriešenie tejto otázky kľúčovou otázkou o tom, ako bude rozhodovať o vzájomnej žalobe žalovaného. Pokiaľ súd nepripustil späťvzatie žaloby zo strany žalobcu, súd tu uznesenie vydal, voči ktorému nie je prípustné odvolanie, ale len na okraj poukázal na to, že ju tu základný princíp, ktorý platí v právnom poriadku, nikoho nemožno nútiť, aby uplatňoval svoje právo pred súdom. Pokiaľ sa žalobca rozhodol a má zato, že jeho nároky boli uspokojené na základe dohody o urovaní, bez ohľadu na to, ako ju súd posúdil, či je platná alebo neplatná, nemožno ho nútiť, aby naďalej zotrval na žalobe voči žalovanej strane a teda pokračoval nejako v súdnom spore voči žalovanému o priznaní pôvodného nároku podľa žaloby. Pokiaľ len žalovaný všeobecne povedal, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby, to nemôže byť dôležitý dôvod na to, aby súd nepripustil späťvzatie žaloby a o zastavení konania nerozhodol. Súd by mal vzájomnú žalobu žalovaného zamietnuť a v prípade úspechu priznať náhradu trov konania žalobcovi. V prípade, že vzájomnú žalobu súd nezamietne, pokiaľ bude súd rozhodovať o trovách konania, mal súd rozhodnúť v tomto prípade, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom nato, že vzájomná žaloba žalovaného nemôže byť dôvodná v rozsahu, ako ju uplatnil v pôvodnej žalobe a nemohla byť dôvodná, ako ju uplatňoval ani v zmenenom návrhu, s návrhom na zmenu žaloby, čo súd napokon ani nepripustil a by mal súd v takom prípade rozhodnúť, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. V ostatom poukázal na predchádzajúce prednesy.

22. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní po zrušení veci a po oboznámení predbežného právneho názoru súdom (§ 181 ods. 2 CSP) sa s týmto stotožňovala. Poukázala opakovane na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/313- 315/2012, konkrétne stranu 10 a 11 tohto rozhodnutia a pokiaľ právny zástupca poukazoval na to, že sa odklonil Najvyšší súd od rozhodovacej praxe, v tomto smere mala zato, že to pravdou nie je. Najvyšší súd vo svojom stanovisku názor doplnil o jeho obsahovú špecifikáciu. V ďalšom odkázala na písomné podania, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu a najmä na svoje odvolanie a vyjadrenie k odvolaniu Okresnej prokuratúry. Zároveň Občiansky zákonník hoc upravuje premlčanie, vo vzťahu k Obchodnému zákonníku sa uplatňuje všeobecná štvorročná premlčacia doba. Právna zástupkyňa žalovaného v záverečnej reči uviedla, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy v zmysle zrušujúcich rozhodnutí Najvyššieho súdu a krajského súdu. Pokiaľ ide o postup súdu vo vzťahu k zmene žaloby tento nepovažovala za správny. Vzhľadom nato, že zmena žaloby je dispozitívny úkon, ku ktorému je strana oprávnená bez toho, aby podliehal koncentrácii konania, zmena žaloby je prípustná aj v tomto okamihu (pozn. súdu v rámci záverečnej reči) a vzájomnou žalobou rozumie žalobu zo dňa 19.11.2015. Navrhla, aby súd rozhodol vydaním rozsudku: I. Súd žalobu zamietá. II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 199.163,51 Eur (6.000.000,- Sk), sumu 200.000,- , oprava 619,83 Eur (6.043.873,- Sk) a sumu 17.733,22 Eur (534.231,- Sk) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 100 % na účet právneho zástupcu žalovaného 1/ I.. C. G., B..C., Advokátska kancelária, IBAN: SK87 7500 0000 0040 1747 7647, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň v mene žalovaného týmto vzala späť vzájomný návrh v znení podania zo dňa 19.11.2015 a žiadala, aby súd vzájomnú žalobu zamietol a zároveň im priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

23. Prokurátorka sa stotožnila s argumentáciou žalovanej strany, zotrvala na písomných podaniach v danom súdnom spore.

24. Z úradnej činnosti, obsahu spisu mal súd preukázané, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/324/2015 prebieha súdny spor a postupom podľa § 204 CSP preukázané, že v danom prípade bola podaná žaloba 18.11.2015, v ktorej žalobe sa domáha ako žalobca Mesto Č. proti žalovanému V. X. určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Predmetom je, aby súd určil, že mesto Č. je vlastníkom pozemku registra CKN č. XXXX/XX, výmera 2032 m² a ostatné plochy, evidovaný pozemok pre okres Čadca, obec Č., katastrálne územie Č. a pozemku parcela CKN č. XXXX/XX o výmere 1994 m² - zastavané plochy a nádvoria, evidovaných pre okres Čadca, obec Č., kat. úz. Č.. Vo vzťahu k takto podanej žalobe súd iba poukazuje na to že v spore 11C/29/2015 je uplatnené právo na plnenie žalovaným, okrem iného i hodnoty za pozemky vo vzťahu ktorým sa v konaní 5C/324/2015 domáha Mesto Č. určenia, že je vlastníkom týchto pozemkov. Žalobcovi mestu Č. v tomto spore (naviac zastúpený právnym zástupcom) musia byť známe osobitosti procesných účinkov určovacej žaloby a osobitosti procesných účinkov žaloby na plnenie vo vzťahu k určovacej žalobe. Súd iba na okraj poukazuje na to, že z ustálenej rozhodovacej činnosti vyplýva, že žalobca v zásade nemá naliehavý právny záujem na určení či tu právo je alebo nie je, ak už k porušeniu práva došlo. Ochrana už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie. Žalobný nárok na plnenie tak konzumuje určovací žalobný nárok (v spore 11C/29/2015 je uplatnený nárok na plnenie).

25. Vo vzťahu k výroku I. rozsudku súd na odôvodnenie uvádza:

26, Medzi stranami sporu nebolo sporné uzatvorenie nájomnej zmluvy 5.12.2001 predmetom ktorej boli parcely KN C č. XXX, KN C č. XXX, KN C č. X a KN C č. X všetky parcely o celkovej výmere 2839 m² na obdobie 28 rokov od 1.1.2004 do 31.12.2030. V ČL. II nájomnej zmluvy bolo dohodnuté, že časť parciel o výmere 1039 m² majú právo užívať už v období od 1.1.2003 do 31.12.2003, pretože zvyšnú časť parciel o výmere 1800 m² mala prenajatá fi P. - I. P. do 31.12.2003 na základe nájomnej zmluvy o dočasnom užívaní pozemku zo dňa 4.5.1994, vrátane jej dodatku č. 1 zo dňa 25.9.1998. Účelom nájmu bolo prevádzkovanie trhových stolov, drobných stavieb do výmery 25m², záchytného parkoviska, WC a s tým súvisiacich služieb. Na pozemkoch malo byť prenajatých 24 drobných stavieb o výmere do 25 m² a 28 trhových stánkov. Nájomníčka I. I. (ktorá bola účastnou stranou v pôvodnej zmluve) podaním zo dňa 5.1.2004 odstúpila od nájomnej zmluvy, v dôsledku čoho jediným nájomcom zostal žalobca. Žalovaný ešte počas existencie nájomnej zmluvy s firmou P. dal výpoveď nájomcovi I. P. v dôsledku čoho vznikol súdny spor, kde rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 9.12.2003 pod sp. zn. 23Co/303/2003 bola určená neplatnosť výpovede z nájmu danej I. P. žalovaným Mestom Č. 17.4.2002. Súd v konaní mal zo spisu Okresného súdu v Čadci 5C/310/2002, najmä z rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa

9.12.2003 zistené, že v odvolacom konaní bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutý návrh navrhovateľa I. P. proti odporcovi Mesto Č. o neplatnosť výpovede z nájmu nebytových priestorov a druhostupňový súd určil, že výpoveď daná navrhovateľovi v uvedenom konaní, teda I. P. o dočasnom užívaní pozemku uzatvorená 25.9.1998 výpoveďou zo 17.4.2002, je táto výpoveď neplatná. Predmetnom horeuvedeného nájomného vzťahu boli nehnuteľnosti, ktoré prenechal do užívania Mesto Č. I. P. ako verejné priestranstvo tržnice a to časti parciel KN XXX, XXX, XXX o celkovej výmere 977 m² z dôvodov rozšírenia trhoviska. Nájomný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú s výpovednou lehotou tri mesiace, vždy k 1.1. bežného kalendárneho roka. Nájomný vzťah medzi účastníkmi konania teda i tak reálne skončil 1.1.2003 (uplynutím doby na ktorý bola nájomná zmluva dohodnutá medzi zmluvnými stranami).

27. Zo strany žalovaného preukázateľne došlo k podaniu žaloby, ktorou sa voči v tomto spore označenému žalovanému domáhal vyslovenia neplatnosti právneho úkonu - nájomnej zmluvy zo dňa 5.12.2001 nakoľko táto odporuje zákonu č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (podľa odôvodnenia rozhodnutia). O podanej žalobe rozhodol súd rozsudkom Čadca zo dňa 8.9.2004 v konaní sp. zn. 6C/177/2003 (rovnopis na č.l. 15 spisu), v ktorom bola určená neplatnosť nájomnej zmluvy v časti pozemkov KN C č. XXX, XXX S. X (parcely C KN č. X sa neplatnosť netýkala). Dôvodom neplatnosti nájomnej zmluvy neboli dôvody uvádzané žalobcom v spore a to rozpor so zákonom (územný plán a pod.), ale tá skutočnosť, že žalovaný dal I. P. neplatnú výpoveď z nájmu v dôsledku neplatnosti zmluvy, ktorá bola spôsobená odporcom, teda Mestom Č., sa potom neplatne skončil aj nájmomný vzťah s iným nájomcom. Nájomnú zmluvu preto súd v rámci tohto konania vyhodnotil ako neplatnú od začiatku. V tomto smere súd poukazuje na to, že je viazaný právoplatným rozhodnutím v danej veci.

28. Nič na tom však nemení to, že z dokazovania vyplynulo v tomto konaní (minimálne z vyjadrenia - stanoviska žalovaného a vyjadrení svedka Š., svedka G.), že nájomná zmluva medzi stranami sporu uzatvorená 5.12.2001 bola uzatvorená neštandardne, nebola prerokovaná žiadnym spôsobom na zastupiteľstve podľa vyjadrenia v tom čase zastupujúceho primátora ktorý túto zmluvu za žalovaného podpísal a úmyselne tak konal, aby sa to nedostalo do povedomia poslancov, nakoľko on mal záujem na tom, aby pozemok zostal zachovaný mestu. Toto konanie nie je štandardné a otázne v danom prípade preto zostalo akým spôsobom vôbec a za akých podmienok došlo k uzatvoreniu zmluvy (pozn. za nájom v nižšej sume ako bol dojednaný s predchádzajúcim nájomcom čo potvrdil i svedok G.) pokiaľ podľa VZN o hospodárení a nakladaní s majetkom mesta zo dňa 10.8.1995 (č.l. 109) podľa § 8 bod 4 nebola zmluva prejednaná zákonným spôsobom (minimálne toto spôsobilo tiež jej neplatnosť).

29. V konaní na pojednávaní dňa 19.11.2015 bol vypočutý ako svedok W.. I.Á. Y., ktorý bez akéhokoľvek vzťahu k stranám sporu uvádzal, že niekedy v roku 1993 bola uzatváraná zmluva o prenájme priestorov, ktoré sú sporné a mal vedomosť o tom, že v tom období bola voľná iba časť prenajatého priestoru, pretože časť bola prenajatá pánovi P. a preto sa rozhodovalo o voľnej časti. Konkrétne zmluvu o prenájme a jej formuláciu on nemal k dispozícii, pretože toto patrilo organizačno-právnomu oddeleniu alebo prípadne oddeleniu, ktorému tieto veci prislúchali, preto on sa nejakým osobným spôsobom neangážoval pritom, ale má vedomosť o tom, že to bolo v čase, keď sa funkcie primátorky Mesta Č. vzdala S. C., J. a ako zastupujúci primátor do doplňujúcich volieb ju zastupoval pán Š. a svedok W.. Y. potvrdil, že tieto záležitosti, ktoré mali špeciálne na Mestskom úrade určené, sa predkladali na pracovnú poradu, na ktorej sa vyjadrovali vedúci jednotlivých oddelení a doporučovali alebo nedoporučovali primátorovi, v tomto prípade zastupujúcemu postup a pamätá si, že v tomto období sa prejednávala aj uvedená nájomná zmluva, avšak nešlo o postup, ktorý by bolo potrebné v rámci všeobecnej záväznej nariadenia predkladať na schvaľovanie iným orgánom mesta, ale mohol rozhodnúť o uzatvorení či neuzatvorení zmluvy o prenájme primátor a má vedomosť, že mestské zastupiteľstvo vlastne ani žiadne takéto schvaľovanie nájomnej zmluvy nevykonalo a rozhodol zastupujúci primátor B. Š..

30. Voči tomuto rozsudku, ktorým bola vyslovená neplatnosť časti nájomnej zmluvy zo dňa 5.12.2001 (v časti preto lebo absentovala parcela KN C č. X) sa žalobca ako nájomca sporných parciel žiadnym spôsobom nebránil a rozhodnutie súdu akceptoval bez námietok (podania odvolania). Po krátkom čase, zrejme s odstupom pár mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti vo veci neplatnosti nájomnej zmluvy žalobca podal túto žalobu argumentujúc tým, že nemohol užívať predmet a realizovať účel tejto zmluvy. Účelom prenájmu bolo prevádzkovanie trhovských stolov dočasných stavieb do výmery 25 m², záchytného parkoviska mesta, WC a súvisiacich služieb. V tejto súvislosti mu vznikla škoda pozostávajúca z príjmu, ktorý by bol dosiahol za dobu prenájmu od uzavretia zmluvy, resp. dátumu uvedeného v zmluve do

31.12.2030 a to za prenájom 28 trhových stánkov v sume 9.072.000,- Sk a za prenájom 24 drobných stavieb v sume 19.440.000,- Sk, za prevádzkovanie parkoviska 2.592.000,- Sk.

31. Medzi stranami nebolo tiež sporné, že uzatvorili po rozhodnutí súdu dohodu o urovaní dňa 10.7.2008 (č.l. 189 a nasl. spisu). Dohoda bola uzatvorená v čase platnosti a právoplatnosti rozhodnutia súdu - rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/38/2005-98 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/25/207 zo dňa 17.9.2007, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 3.12.2007. Táto dohoda bola uzatváraná medzi stranami sporu z dôvodu existencie týchto dvoch rozhodnutí ako exekučných titulov, aby nevznikli ďalšie trovy konania „v záujme toho, aby ďalšie trovy konania pri uplatňovaní nároku C. C. voči mestu vo forme exekúcie,“... Keďže došlo k plneniu z tejto dohody vzal žalobca žalobu späť žalovaný i uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia na základe tejto dohody, nakoľko NS SR v rozhodnutí 4MCdo/23/2008 tieto rozhodnutia zrušil a spochybnil nárok žalobcu v základe. Súd s prihliadnutím na predloženú dohodu a právnu argumentáciu právnych zástupcov strán sporu po tom, čo nepripustil späťvzatie žaloby žalobcom prejudiciálne riešil platnosť dohody o urovaní, ktorá bola uzatvorená podľa ustanovenia § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka.

32. Dohodou o urovaní v zmysle § 585 Občianskeho zákonníka si účastníci záväzkového právneho vzťahu odstraňujú spornosť alebo pochybnosť vzájomných práv a povinností tým, že ich ruší a nahradzuje ich novými, t.j. doterajší záväzok tak zaniká a je nahradený záväzkom novým, ktorý vyplýva z urovania. Dohoda o urovaní je samostatným záväzovacím dôvodom - právnym dôvodom vzniku záväzku. Po uzavretí dohody o urovaní sa už veriteľ nemôže domáhať plnenia z pôvodného záväzku, ale len plnenia z nového záväzku z dohody o urovaní. Účelom inštitútu urovania tak ako uvádzal i právny zástupca žalobcu v zmysle tohto ustanovenia je odstrániť spornosť alebo pochybnosť vznikajúcu napr. o tom, či boli splnené predpoklady vzniku alebo zániku určitého práva, spornosť alebo pochybnosť týkajúcu sa výšky pohľadávky, jej splatnosti a pod., pričom spornosť alebo pochybnosť môže byť skutková i právna, objektívna i subjektívna.

33. Spornosťou práva v zmysle § 585 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nemieniá súdne spory, ale rozdielny názor účastníkov na otázku existencie, platnosti záväzku, jeho kauzy či obsahu (napr. v akom rozsahu má byť plnené, kedy a pod.). Ustanovenie § 586 ods. 1 Občianskeho zákonníka chráni urovanie pred sankciou neplatnosti pre prípad, že pri uzatvorení dohody o urovaní došlo k omylu v tom, čo je medzi stranami sporné, či pochybné a teda v akom rozsahu sa má urovanie týkať doterajšieho záväzku. Omyl jednej, prípadne oboch strán pri uzatváraní dohody o urovaní, týkajúci sa rozsahu, v akom má byť doterajší záväzok nahradený iným, nemá vplyv na platnosť dohody. Odsek 2/ tohto ustanovenia sa týka prípadov, kde strany pri urovaní vychádzali z domnelého práva jednej strany, hoci toto právo v čase dojednania neexistovalo.

34. V danom prípade dohoda nebola uzatváraná za účelom odstránenia spornosti daného sporu, ale bola uzatváraná v čase, kedy existovalo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu zaväzujúce žalovaného na plnenie v prospech žalobcu a dohoda tak mala za cieľ predísť uplatneniu práva zo strany žalobcu prostredníctvom exekúcie a nenavýšiť tak tento nárok o sumu ďalších prípadných trov (napr. exekúcie), nebola spísaná za účelom odstránenia spornosti, pretože v tom čase spornosť bola vyriešená rozhodnutiami súdu. V nadväznosti na vyslovený záväzný právny názor NS SR v rozhodnutí 6Cdo/313/2012 - 6Cdo/315/2012 str. 11 rozhodnutia (č.l. 625 spisu), ktorým je súd viazaný, súd dospel zhodne k presvedčeniu, že táto dohoda nie je platná (§ 585 OZ pre rozpor so zákonom), nakoľko takáto dohoda má byť a je nástrojom mimosúdneho riešenia sporu a jej účelom je predísť nezrovnalostiam medzi stranami a možno i následnému súdному sporu. Tento prípad dohody to však nebol. Pokiaľ došlo k zrušeniu rozhodnutí vyššie citovaných v odseku na podklade ktorých bola uzatvorená dohoda o urovaní (exekučných titulov), nemohla byť a ani nebola uzatvorená medzi stranami za účelom úpravy práv medzi účastníkmi spornými alebo pochybnými, nakoľko riešila iba v tom čase existujúci exekučný titul a nie spornosť práv a povinností medzi stranami (viď Čl. I. a II. dohody), ktorý vyplýval zo žaloby. Dohoda tak ako bolo medzi stranami spísaná v sebe zahŕňala jednak dohodu o zmene obsahu záväzku (§ 516 ods. 1 OZ) prezentovanú v Čl. II ods. 2 dohody vo finančnom vyrovnaní - o úhrade čiastky žalobcovi v sume 6 mil. Sk a zaplatení trov právneho zastúpenia žalobcovi - jeho právnému zástupcovi I. E. v sume 534.231,- Sk a druhá dohoda ako súčasť predstavovala spôsob nahradenia peňažného záväzku v sume 23.160.000,- Sk prevodom nehnuteľností (§ 570 ods. 1 OZ) na podklade kúpnej zmluvy, ktorý vklad bol podľa podacej pečiatky povolený správou katastra pod V 2335/2008 dňa 11.8.2008. Súd na základe uvedeného právneho posúdenia veci potom dospel k záveru, že dohoda o urovaní je neplatným právnym úkonom a pri posudzovaní takto uzavretej dohody a výsledkov predchádzajúceho dokazovania vyhodnoteného súdom v predchádzajúcich rozhodnutiach ju považoval za výhodnú iba pre žalobcu. Pokiaľ právny zástupca poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax v otázke posúdenia platnosti dohody v tomto smere ide o rozhodnutia odlišné, nie v tejto konkrétnej veci reflektujúce stav v tom ktorom

rozhodnutí, pričom súd musí prihliadať k špecifickým situáciám vyskytujúcim sa v rámci toho ktorého konkrétneho sporu a ku každému pristupovať individuálne. Tento spor nie je „bežným“ opakujúcim sa sporom na ktorý existuje ustálená rozhodovacia prax a právny názor vyslovený NS SR v tejto konkrétnej veci je pre súd záväzný a súd nemá dôvod po zohľadnení všetkých skutočností uvádzaných žalobcom sa od neho odkloniť. Pokiaľ ide o poukazovanie na rozhodovaciu činnosť súdov ČR, tieto v právnom poriadku SR môžu byť inšpiráciou, avšak nie ustálenou rozhodovacou praxou.

35. Žalobca si uplatnil nárok v pôvodnej žalobe ešte v roku 2005 s poukazom na ust. § 420 a nasl. OZ. Pokiaľ žalobca v žalobnom návrhu jednoznačne vymedzil uplatnený nárok ako právo plynúce mu zo zmluvného vzťahu - nájomnej zmluvy a jej porušenia, podmienil tým koncepciu procesnej obrany žalovaného a následne aj smer a obsahovú náplň dokazovania. Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (aktuálne § 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (pôvodne ust. § 120 ods. 4 O.s.p., aktuálna úprava § 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

36. Podľa § 420 ods. 1 a 3 OZ

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

37. V ustanovení § 420 je zakotvená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437, resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka (napr. § 769 až 771). V rámci všeobecnej zodpovednosti musia byť spoločne (kumulatívne) splnené predpoklady a to vznik škody, protiprávnosť konania, zavinenie škodcu (ktoré je predpokladané) a príčinná súvislosť medzi škodou a konaním. Škoda je ujma vyjadriteľná peniazoch (nielen škoda o čo sa majetok zmenšil, ale aj to čo ušlo/ušlý zisk prečo sa majetok v dôsledku udalosti nezväčšil). Súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou nároku tak, ako ju uviedol žalobca, ale len tzv. skutkom, ako bol žalobcom opísaný v rámci rozhodujúcich skutkových okolností. Pokiaľ mal posúdiť nárok tak ako ho uplatnil žalobca v danom prípade nie sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl. OZ v nadväznosti na to, že pokiaľ dal žalovaný neplatnú výpoveď predchádzajúcemu nájomcovi I. P. a preto i zmluva nájomná bola vyhlásená za neplatnú medzi týmito nie je daná príčinná súvislosť, kedy by na základe tohto mala vzniknúť žalobcovi škoda. Tak ako vyplýva i z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4MCdo 23/2008 (str. 7 uznesenia) ako budúca udalosť nemohlo byť príčinou neplatnosti už v čase minulom. Ak by neplatná výpoveď z nájmu daná po uzavretí nájomnej zmluvy skoršiemu nájomcovi mala za následok dodatočnú nemožnosť plnenia z tejto zmluvy, mohla by táto skutočnosť pri nedostatku inej právnej úpravy znamenať zánik záväzku, nie však spätnú neplatnosť zmluvy. V danom prípade sú má zato, že v konaní neboli preukázané predpoklady zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného voči žalobcovi podľa § 420 ods. 1 OZ tak, aby zodpovedal za škodu žalovaný. Otázka existencie príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody tak ako si ju uplatnil žalobca v tomto spore je otázkou skutkovou a z vykonaného dokazovania tento predpoklad preukázaný nebol. Ak nie je splnený predpoklad čo i len jeden žaloba žalobcu úspešná byť nemohla. Navyiac v danom prípade bolo preukázané, že neplatnosť zmluvy (viď výrok rozsudku o vyslovení neplatnosti zmluvy) sa netýkala parcely KN C č. 6 v tejto časti zmluva ako taká neplatná nebola, teda bolo možné predmet nájmu užívať hoc i len čiastočne. Navyiac nájom na sporné nehnuteľnosti bol dohodnutý s výrazným časovým predstihom a obdobie 30 rokov v tom čase primátorom - zastupujúcim, ktorý túto nájomnú zmluvu pripravil a jej vznik s nikým „radšej nekonzultoval“ pretože o nehnuteľnosti bol záujem a samotný žalobca mal preukázateľne vedomosť

o existencii inej zmluvy s iným nájomcom (dočasné obmedzenie užívania) ktorý nájom mal zaniknúť vo vzťahu k dovtedy „nie voľným pozemkom“ najneskôr 31.12.2003. Naviac je zrejmé minimálne z výpovede svedkyne I., že žalovaný informoval ju o tom, že parcely sú určené na zástavbu, v dôsledku čoho ona od zmluvy odstúpila teda skôr ako začala vykonávať akúkoľvek činnosť. Ak žaloba využíval časť nehnuteľností v zmysle nájomnej zmluvy, v rámci vykonaného dokazovania nebolo preukázané v akom rozsahu, období, aký zisk dosiahol. Súd naviac poukazuje i na samotnú nečinnosť žalobcu, ktorý sa voči vysloveniu neplatnosti zmluvy nebránil žiadnym spôsobom (v spore odvolanie nepodal). Nie zanedbateľnou je i vedomosť samotného žalobcu o tom, že nehnuteľnosť už v čase uzatvorenia zmluvy nebola právne voľnou a že bola v nájme iného subjektu. Minimálne z potvrdenia mesta vyplynulo, že túto zmluvu zamestnanci mesta nikdy nepripravovali, zastupujúci primátor ju iba podpísal a teda zmluva podľa týchto minimálnych indícií bola pripravená samotným žalobcom, pričom vedomosť žalobcu ako jednej zmluvnej strany o neplatnosti zmluvy (resp. o dôvode neplatnosti) týmto podľa názoru súdu vylučuje zodpovednosť druhej zmluvnej strany za škodu spôsobenú neplatnosťou tohto právneho úkonu. Naviac a nad rámec tohto dôvodu súd tiež uvádza, že ak poukazoval samotný žalobca v rámci žaloby na to, že škoda predstavuje ušlý zisk k tomuto súd poukazuje na ust. § 442 OZ, kedy za ušlý zisk je možné považovať iba reálne (nie fiktívne) určenie ušlého zisku a nestačí iba konštatovanie, že mohol dosiahnuť za sporné obdobie takúto čiastku z titulu prenájmu, pretože v rozsahu ušlého zisku musí byť špecifikované minimálne to, aké náklady by mali byť odpočítané, ktoré by bolo k dosiahnutiu zisku potrebné vynaložiť, vrátane zohľadnenia prípadných daňových povinností, čo v spore preukázateľne vyčíslené nebolo, išlo iba o jednoduchý matematický výpočet toho, na čo by vznikol nárok. Ušlý zisk preto nemôže predstavovať iba zmarenie zamýšľaného zámeru a hypoteticky stanovený výpočet príjmu, ktorý by dosiahol žalobca ak by reálne nehnuteľnosti mohol užívať po dobu 30 rokov. V konaní aj keď boli zo strany žalobcu predložené listiny o nájme - faktúry, príjmové doklady na nájom a následné doklady o vrátení plnenia, súd na podklade toho si nemôže zostavovať skutkové tvrdenia tak, aby to bolo na prospech tej strany, ktorá ich predložila. Na podklade všetkých týchto dôvodov v súvislostiach a vo vzájomnom kontexte súd podanej žalobe žalobcu vyhovieť nemohol a preto túto bez ďalšieho ako nie dôvodnú zamietol. Pokiaľ nárok dôvodný nebol, od oprávnenosti tohto nároku sa odvíjali i dohody tvoriace súčasť dohody o urovaní a tieto z tohto dôvodu boli neplatné. Vo vzťahu k privatívnej novácii podľa ust. § 570 ods. 1 OZ súd iba poukazuje na to, že túto dohodu možno uzavrieť iba za podmienky, že pôvodný záväzok je platný.

38. K výroku II. a III. rozsudku súd uvádza:

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj to, že strana konania, ktorá v konaní uspela, má podľa § 255 ods. 1 C.s.p. zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením svojho práva. Žalobca bol spore neúspešným a naopak žalovaná strana bola v spore úspešnou a preto jej patrí podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O konkrétnej sume trov po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník. Rovnako tak súd priznal nárok na náhradu trov konania i W.. C. N. ktorý vystupoval v spore za účinnosti OSP ako vedľajší účastník, pričom v rámci jeho vystúpenia z konania súd nerozhodol o jeho nároku, pokiaľ jeho účasť v spore končila. Pokiaľ rozhodnutie ku dňu vyhlásenia rozsudku nenadobudlo právoplatnosť, keď v rozhodnutí ktorým sa končí konanie má byť rozhodnuté o všetkých nárokoch, súd vo veci rozhodol i o nároku na náhradu trov konania tohto subjektu. Súd v danom prípade poukazuje, že v čase, kedy súd rozhodoval o vystúpení vedľajšieho účastníka bolo v platnosti ust. § 93 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého bolo jednoznačne dané, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Podľa aktuálnej úpravy súd priznal W.. C. N. nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% nakoľko žalovaná strana v prospech ktorej

vystupoval mala v spore úspech a teda postupom podľa § 253, § 255 ods. 1 CSP mu vznikol rovnako nárok ako i žalovanej strane.

40. K výroku rozsudku IV. súd uvádza nasledovné:

41. Právna zástupkyňa žalované zo zápisnice v rámci záverečnej reči navrhla pripustiť zmenu žaloby a následne sa vyjadrila, že berie podanú vzájomnú žalobu späť a navrhla, aby súd rozhodol vydaním rozsudku: I. Súd žalobu zamietá. II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 199.163,51 Eur (6.000.000,- Sk), sumu 200.000,-, oprava 619,83 Eur (6.043.873,- Sk) a sumu 17.733,22 Eur (534.231,- Sk) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 100 % na účet právneho zástupcu žalovaného 1/ I.. C. G., B..C., Advokátska kancelária, IBAN: SK87 7500 0000 0040 1747 7647, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

42. Podľa § 144 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

43. Právny zástupca vyslovil súhlas so zastavením konania ako celku, mal zato, že bolo vyslovené zo strany právnej zástupkyne to, aby sa o merite vzájomnej žaloby nekonalo. Prokurátorka na pojednávaní mala zato, že došlo k späťvzatiu iba v časti konania. Súd po dôslednom oboznámení sa s prednesom právnej zástupkyne žalovaného, po opise zápisnice, ako i zvukovej prehrávke (čo bol i dôvod odročenia pojednávania) dospel k záveru, že je na mieste daný postup súdu podľa § 145 ods. 2 CSP a konanie o vzájomnej žalobe žalovaného v časti vyslovenia neplatnosti Dohody o urovaní zo dňa 10.7.2008 a v nej obsiahnutej kúpnej, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom, odborom katastrálnym dňa 11.8.2008 pod č. V 2335/2008, zastavil. Súd poukazuje opäť na to, že každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho ako sa navonok prejavuje, pričom takto prejavovaný úkon nezbavuje účastníka účinkov, ktoré sa s týmto prejavom vôle a procesným právom spájajú. Súd však dospel k záveru, že išlo k podmienené späťvzatie žaloby ak súd pripustí zmenu a teda tento úkon nevyvolal zastavenie konania ako celku ale iba v časti. V tomto smere súd poukazuje i na rozhodnutie R 12/1992. Súd mal zato, že právna zástupkyňa v rámci svojho prednesu podmienila zastavenie konania pripustením zmeny žaloby ale fakticky v konečnom dôsledku len navrhovala, aby súd nekonal o vyslovení neplatnosti dohody o urovaní, nakoľko po vyslovení predbežného právneho názoru neboli splnené podmienky podľa § 137 písm. d) CSP, teda že žalobou sa možno domáhať vyslovenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, čo v danom prípade preukázateľne z ničoho (žiadneho predpisu) pri určovaní dohody nevyplývalo a súd sa otázkou neplatnosti tak ako je uvedené vyššie zaoberal judiciálne.

44. Vo vzťahu k výroku V. rozsudku súd uvádza:

45. Vychádzajúc z obsahu dohody o urovaní a z okolností, za ktorých bola uzavretá, ide o dohodu uzatvorenú jednak v zmysle ust. § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jednak v zmysle ust. § 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka, avšak podmienkou platnosti oboch týchto dohôd je existencia pôvodného záväzku, teda záväzku vyplývajúceho zo zodpovednosti žalovaného za škodu. Nakoľko bola žaloba žalobcu zamietnutá, takýto záväzok vôbec nevznikol čo má za následok, že sú obe tieto dohody neplatné a plnenie prijaté navrhovateľom (žalobcom) je bezdôvodným obohatením tak ako si uplatnil žalovaný vo vzájomnom návrhu (žalobe).

46. Podľa § 261 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka

(1) Táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

(2) Touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi subjektom verejného práva, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky a podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 451 ods.1, ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“):

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

47. Súd mal nepochybne preukázané z výpisu z účtu ako i z kúpnej zmluvy, ktorý vklad bol povolený pod V 2355/2018 Správou katastra Čadca plnenie žalovaného v prospech žalobcu na základe Dohody o urovnaní uzatvorenej podľa § 585 a nasl. OZ, ktorú súd vyhodnotil v rámci tohto sporu ako neplatnú. Žalovaný plnil na podklade tejto dohody v prospech žalobcu finančne sumu 199.163,51 Eur priamo a účet žalobcu a sumu 17.733,22 Eur žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu. Keďže nehnuteľnosti tvoriace predmet prevodu v rámci dohody o urovnaní už nie sú vo vlastníctve žalobcu, nehnuteľnosti nie je možné vydať (§ 458 ods. 1 OZ) preto bol dôvodný nárok na vydanie hodnoty nehnuteľností vyjadrenej finančnou sumou a suma 200.619,83 Eur tak predstavuje hodnotu nehnuteľností podľa znaleckého posudku, ako bola cena ustálená medzi stranami v rámci kúpnej zmluvy, ktorá bola súčasťou dohody o urovnaní.

48. V rámci obrany žalobcu proti vzájomnej žalobe žalovaného bola vznesená námietka premlčania. Vzťah medzi stranami žalobcu súd posúdil podľa § 261 Obch. zákonníka. Premlčanie je márne uplynutie času, v ktorom bolo potrebné zo strany subjektu právneho vzťahu urobiť určitý úkon. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby. Strana právneho vzťahu sa môže domáhať svojho už premlčaného práva na súde a súd môže tejto strane toto premlčané právo aj priznať okrem prípadu, že sa povinná strana právneho vzťahu tohto premlčania dovoľá (namietne ho) a dané právo je skutočne premlčané. Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti) (§ 392 ods. 1 Obchodného zákonníka). Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka sa právo premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom, pričom všeobecná dĺžka premlčacej doby je upravená v ust. § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia ktoré je upravené v Občianskom zákonníku (bezdôvodné obohatenie z neplatnej zmluvy, bezdôvodné obohatenie z plnenia bez právneho dôvodu, bezdôvodné obohatenie z plnenia na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol a podobne), obchodný zákonník síce výslovne začiatok premlčacej doby neupravuje, čo vlastne znamená len to, že tieto nároky treba posudzovať podľa komplexnej úpravy všeobecných ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní (§ 391 a § 397). Ústavný súd už v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 214/04 vyslovil právny názor, podľa ktorého „...aj keď sa bezdôvodné obohatenie riadi Občianskym zákonníkom, premlčanie práv z neho v obchodných vzťahoch bude podliehať iným pravidlám ako tým, ktoré platia v režime Občianskeho zákonníka“. Pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu sa začiatok plynutia premlčacej doby plynúť premlčacia doba odo dňa, kedy právo mohlo byť uplatnené. Týmto dňom je zásadne deň, kedy právo bolo možné prvýkrát odôvodnene vykonať alebo ak sa právo stalo nárokom (actio nata). Spravidla ide o deň, kedy sa stal dlh splatným, teda deň, kedy ho mal dlžník prvýkrát splniť. Vzájomná žaloba bola podaná zo strany žalovaného na súde 14.9.2010 (č.l. 245 spisu). Preukázateľne došlo k finančnému plneniu zo strany žalovaného v prospech žalobcu 10.7.2008 č.l. 255 spisu a vklad vlastníckeho práva - na prevod nehnuteľností z majetku žalovaného v prospech žalobcu bol povolený 11.8.2008. Od 11.7.2008 začala plynúť 4 - ročná lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom vo finančnom plnení a táto preukázateľne ku dňu podania žaloby neuplynula a preto nárok žalovaného premlčaný nie je a námietka žalobcu čo do aplikácie ustanovení OZ v súdenom spore neobstojí. Na podklade vyššie uvedeného súd uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému bezdôvodné obohatenie predstavujúce sumu 199.163,51 Eur, sumu 17.733,22 Eur (trovy právneho zastúpenia) a sumu 200.619,83 Eur (hodnota nehnuteľností v čase prevodu), pričom s prihliadnutím k sume povolil súd žalobcovi dlhšiu paričnú lehotu a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

49. Súd však vo vzťahu k argumentácii samotného právneho zástupcu žalobcu musí v rámci odôvodnia poukázať aj na novšie názory právnej teórie (napr. Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2015, s. 1612), ako aj súdnej praxe (napr. rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31 Cdo 4781/2009 <<http://merit.slv.cz/31Cdo4781/2009>> zo 16. mája 2012), podľa ktorých sa ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> aplikuje aj na obchodnoprávne vzťahy v prípade plnenia z neplatnej zmluvy a pri premlčaní takéhoto bezdôvodného obohatenia sa vždy uplatní aj ustanovenie § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Nič to nemení však na tom, že ani podľa ust. OZ by nárok žalovaného premlčaný nebol. Objektívna lehota 3 rokov (§ 107 ods. 2 OZ) od plnenia bola zachovaná (11.8.2008-11.8.2011), subjektívna lehota 2 ročná (§ 107 ods. 1 OZ) začala plynúť najskôr odo dňa, kedy sa žalovaný dozvedel, resp. mohol dozvedieť, že plnil na základe neplatnej dohody a podľa názoru súdu sa tak stalo najskôr doručením rozhodnutia NS SR v tomto súdnom spore 4MCdo 23/2008 žalovanému, čo sa stalo preukázateľne dňa 26.2.2010. Od 27.2.2010 by plynula subjektívna lehota žalovanému na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá by uplynula 11.8.2011 v rámci skončenia objektívnej lehoty. Námietky žalobcu tak čo do premlčania ani takto neobstoja. Súd však vo vzťahu k premlčaniu má zato, že v danom prípade je daná prioritne aplikácia obchodného zákonníka

50. Vo vzťahu k výroku VI. rozsudku:

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

51. Vo vzťahu k vzájomnej žalobe súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania samostatným výrokom postupom podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, majúc zato, že žalovaná strana nebola v celom rozsahu úspešnou i s prihladením k tomu, že došlo k späťvzatiu a zastaveniu konania v časti určenia neplatnosti dohody o urovaní samostatným výrokom. V rozsahu tohto bola úspešnou strana žalobcu. Každá zo strán sporu bola úspešnou v časti a podľa názoru súdu spravodlivému usporiadaniu vzťahov zo vzájomnej žaloby medzi stranami zodpovedá i výrok o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Okresný súd Čadca v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).